

λει τρισενδόξους ημέρας, καθ' ἃς ὑπὸ τὸν πλάτανον τῆς Ναυπλίας καὶ ὑπὸ τὰς μυρσίνας τοῦ Ἄστρου ἐκήρυττον οἱ πατέρες μας αὐτόνομον τὴν Ἑλλάδα. Μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς παραλλήλιζομεν τὰς ημέρας ἐκεῖνας μετὰ τῆς 15 Ἰουνίου τοῦ 1848, καὶ εὐλογοῦντες τὸ ἅγιον πῦρ τῶν λόγων καὶ φρονημάτων σας, ἐπικαλούμεθα τὴν θείαν ἀντίληψιν οὐρανόθεν. Ναι, αἱ ἡμέραι αὗται ἀνεβρίπισαν πάλιν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ ἐξαγιασάσαι τὰς καθ' ἡμῶν ὕβρεις δολίων ἐχθρῶν, μᾶς ἐπιναφέρουσι εἰς οὐνειροπολήματα, εἰς ἐκστάσεις καὶ γλυκυτάτας ἐλπίδας...

Ἐκ τῶν ἐμπνεύσεων τούτων δρμώμενοι, προσφέρομεν, Κύριε Πρόεδρε, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων μικρὸν, ἀφελές δείγμα τοῦ ἀπεριορίστου ἡμῶν σεβασμοῦ τὸν ἐκ δάφνης ἀμάραντον τοῦτον στέφανον συμπεπλεγμένον ἀπὸ φύλλα τῆς δόξης, καὶ πεποιθότες ὅτι τὸ Σ. τοῦτο σῶμα θέλει τὸν ἀποδεχθῆ εὐμενῶς, παρακαλοῦμεν ν' ἀναρτηθῆ ἄνωθεν τοῦ Σ. Προεδρείου, διὰ τὴν χρησιμεύσῃ μνημόσυνον διαρκῆς τῶν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας συμβάντων.

Οἱ Πολῖται.

